

27. Mar. 1978

FAKTA

Dato:

27. Mar. 1978

Sidetæl:

Notes I 1978, 79 s. 29-33

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Liljeblonde egyptiske?
Alt for længe her i landet og
hyemisær af magten for
kunsthistorie her den non figu-
-rative billedkunst om ind-
-ledets flade materiale nær-
-værende te di man's ondt bet.
En del illusion's man's posi-
-tion som stadig chag
om mal Salvador Dalis
bedste ting?

Gleason

27-3-78

Har i flere møder
drømt om Librerie de
Hume i Paris, bl. a at
j3 har fundt de manere
af "Art forum" som j3

ikke her faktisk. Thi j3 ledes
her j3 hver femtedag et
svagt lidt om at der
med Poul og Knud ma. ad
eller andet billedkunstner.
Disse ting viser hvor for-
-færdigt og hængt j3 er
at se kunst som man
-kan hører, og j3 kan ikke
undgå at spørge mig selv
om den er afhængt af
si stærkt at den simpel-
-hen nærmest har et andet
ny ruden i min kunstneriske
livs som ved. Ofte går j3
j3 også ind i skolen med
begge og spørge om det næste
mellom tingene efter hjælp
på svar på alle de spørgsmål
-mit som dagen igen

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

dyreste, tænker. I sin fortvild-
-se tænker man sig sin egen
begrebene og hidsig, hvem hvor
man kan måske, men måske
der i alle alene tænker de
and en selv, som er tænkt
Vom formidlar tænke.
Otte er man sig med de
tænker man måske, kan
den til sig for hidsig
at tilde sig ind at de
er ens egne.
Hvis det var muligt at un-
-dersøge de tanker, holdninger,
ideer og meninger man opstod
med som var de ens egne
ville man opdage at lang
en meget stor del af de
hvorefter det helt var ens
egne. Tænker man udtryk
i et heldigt eller uheldigt
savn og ville ens eget stillet
man det straks op om det de
tænker man har tilgængeligt sig
andre steder, ja, og i mere det
kanke, ideal man har det med
sig og den egne kanke kan
sig stales fuldt, ja helt vist
-lyst ud, man kan ikke
holde fast ved den for sig
den.
Dette ideal man stillet op
om hvordan man skal tænke
for naturligt nok en her
af ens selv stændige tanker til
at tage sig fulde ud.
Dette ideal er lyset og
af alt hvad man kan det
man havde man ikke det
ideal ville man formidlar

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

vare til fæds med tænke de
tænker man når en gang havde
evner til at tænke. Så be-
-hveede man ikke at standse
-ly) at videspørge sig med
det store om hvad den sig
hvad man skulle tænke, så
ville man være til fæds med
sine egne tanker i det
mindste fordi de dog var
ens egne.
Det er udmærket at lære
at gøre sig for sig, med
hvad andre har tænkt, man
der er fuldstændig man ikke
evner at gøre sig bekendt
hvad der er de andres og
hvad der er ens egne tanker.
Sandheden om mine tanker
-evner er vel at de lyder

et stykke over det jævne
man hellere mere, og det
er is i alle til fæds skred
hvorfor jeg prøver den tid-
-over hvad den kan gøre
og derfor selv sig (je) kommer
med for det ene tænke med-
-sig med hensyn efter det andet.
og som dog er forberedte og er
-hvis for sig sig selv.
Det er is, og de de at ville
det man ikke kan, at for-
-måge sin egen begynder mig.
Selv for sig sig skal man imponere
gøre og fordi der er en tænke
der ikke vil lyse sig, men
man skal være klar over
hvornår man skulle sig over
at tænke komplet som det
ikke er en mindst at lyse.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg vover mig ofte, i min
arbejde med mange eksem-
plarer som til og med om mine
egne. Det er sandsynligt, at
man kan hvor det måske
ville være mig lykke at støde
på min intention.

England 28-3-78
Mit arbejde har givet
mig et skridt i den sidste
månedes tid. Fimles der
nok som vedde inspiration
så er det i sundhed det
jo mangler for tiden.
Kunstnerisk har jeg følelsen
af at befinde mig i en
dødtan alt er udtrykt.

Det meste af hvad jeg søger
i genen er, eller vil det i hvert-
-fuld som god hjælp af
lidt ligesom dig.
Jeg tænker et eller andet
i en i nu moment. Er det lidt skuffe-
-tore og begynde, er det endstil-
-tinspore i Paris?
Jeg tror egentlig ikke disse
ting er så vigtige for mig
mere, jeg tror nærmere det
er denne ungdoms følelse
af absolut, i arbejdet, denne
voldsomme lidtsked om af
man arbejder for - ingen i
Man kan end ikke overbe-
-vise sig selv om af man
arbejder for en eventuel frem-
-tid's forstrelse for det vil
her man ikke længere vil
nok til at ans arbejde